

Grupp 2

FCI-nummer 58

Originalstandard 2003-03-25

FCI-Standard 2003-05-05; tyska

SKKs Standardkommitté 2004-09-01

GROSSER SCHWEIZER SENNENHUND

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundarættarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för

GROSSER SCHWEIZER SENNENHUND

**Ursprungsland/
hemland:**

Schweiz

Användningsområde:

Ursprungligen vakt- och draghund, numera även sällskaps-, skydds- och familjehund.

FCI-Klassifikation:

Grupp 2, sektion 3

Bakgrund/ändamål:

På utställningen vid den schweiziska kennelklubbens (SKG) 25-årsjubileum år 1908 visades två ”korthårig berner sennenhund” för professor Albert Heim, den store främjaren av de schweiziska sennenhundarna. Denne kände i dessa igen den gamla, stora sennenhund- eller slaktarhunden, som höll på att försvinna och vars förfäder tidigare var vitt spridda i Mellaneuropa. Rasen föddes upp som skydds-, drag- eller boskapsdrivarhund. Den godkändes av SKG som egen ras och infördes i schweiziska stamboken, band 12, år 1909. År 1912 grundades Grosser Schweizer Sennenhundklubb, som alltsedan dess ansvarat för rasen. Den 5 februari 1939 publicerade FCI den första standarden.

Numera bedrivs avel även i andra länder och grosser schweizer sennenhunds lugna och harmoniska väsen gör den uppskattad som familjehund.

Helhetsintryck:

Helhetsintrycket skall vara av en trefärgad hund, kraftigt byggd och muskulös med kraftig benstomme. Trots sin storlek och tyngd skall rasen vara uthållig och rörlig. Könsprägeln skall vara tydlig.

**Viktiga
måttförhållanden:**

Kroppslängd (mätt från skulderled till sittbensknöl) - mankhöjd ska vara 10:9

- Bröstdjup - mankhöjd skall vara 1:2
- Skallens längd - nospartiets längd skall vara 1:1
- Skallens bredd - nospartiets bredd skall vara 2:1

Uppförande/karaktär:

Grosser schweizer sennenhund skall ha gott självförtroende. Den skall vara uppmärksam, vaksam och orädd i vardagslivets olika situationer. Den skall även vara godmodig och tillgiven mot familjen, självsäker mot främlingar samt ha ett jämnt temperament.

Huvud:	Huvudet skall vara mycket kraftigt i förhållande till kroppen, dock inte tungt. Hanhunden skall ha kraftigare huvud än tiken.
Skallparti	Skallen skall vara flat och bred. Mittfåran, som börjar vid stopet, avsmalnar uppåt.
Stop	Stopet skall vara svagt markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart.
Nosparti	Nospartiet skall vara kraftigt, mer långt än djupt. Varken uppifrån eller från sidan får det vara spetsigt. Nosryggen skall vara rak utan mittfåra.
Läppar	Läpparna skall vara svagt markerade, åtliggande och svarta till färgen. De skall inte hänga löst.
Käkar/Tänder	Saxbett. Bettet skall vara fullständigt, kraftigt och regelbundet. Avsaknad av två tänder (P1 och/eller P2) tolereras. M3 beaktas ej.
Ögon	Ögonen skall vara mandelformade och medelstora, varken djupliggande eller framträdande, hasselnötsbruna till kastanjebruna med ett vaket och vänligt uttryck. Ögonlocken skall vara tätt åtliggande och ögonkanterna skall vara mörkt pigmenterade.
Öron	Öronen skall vara tämligen högt ansatta, medelstora och trekantiga. I vila skall de hänga slätt an mot huvudet, när hunden är uppmärksam, riktas de framåt. Både ut- och insida skall vara hårbeklädda.
Hals:	Halsen skall vara kraftig och muskulös, nästan grov, utan löst halsskinn.
Kropp:	Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden.
Rygg	Ryggen skall vara måttligt lång, kraftig och plan.
Ländparti	Ländpartiet skall vara brett och mycket muskulöst.
Kors	Korset skall vara långt, brett och slutta mjukt avrundat. Det skall vara varken överbyggt eller stupande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara kraftig, bred och nå ner till armbågarna. Sedd i genomskärning skall bröstorgnen vara rundoval, varken flat eller tunnformad. Förbröstatet skall vara välutvecklat.

Underlinje Buk och flanker skall vara föga uppdragna.

Svans Svansen skall vara ansatt som en harmonisk fortsättning på korset. Den skall vara tämligen tung och nå till hasen. I vila bärs den hängande. När hunden är uppmärksam och i rörelse bärs svansen i rygghöjd eller något över densamma men aldrig ringlad eller böjd över ryggen.

Extremiteter:

Framställ: Frambenen skall vara snarast brett ställda, framifrån sett raka och parallella.

Skulderblad Skuldrorna skall vara långa, kraftiga, snedställda, åtliggande, muskulösa och bilda en inte alltför trubbig vinkel mot överarmen.

Underarm Underarmarna skall vara raka och ha kraftig benstomme.

Mellanhand Mellanhänderna skall vara fasta. Framifrån sett skall de utgöra en rak fortsättning på underarmarna och från sidan sett skall de vara nästan lodräta.

Framtassar Framtassarna skall vara kraftiga, riktade framåt och slutna med mycket väl välvda tår och kraftiga klor.

Bakställ: Sedda bakifrån skall bakbenen vara raka och inte för tätt placerade. Mellanfötterna och tassarna skall varken vara inåt- eller utåtvidna. I ursprungslandets standard föreskrivs att sporrar skall tas bort utom i de länder där detta är förbjudet.

Lår Låren skall vara tämligen långa, breda, kraftiga och muskulösa.

Knäled Knäledsvinklarna skall vara trubbiga.

Underben Underbenen skall vara relativt långa.

Has Hasorna skall vara kraftiga och väl vinklade.

Baktassar Baktassarna som framtassarna.

Rörelser:

Rörelserna skall vara vägvinande och regelbundna i alla gångarter med god steglängd och bra påskjut från bakbenen. I trav skall rörelserna vara parallella sedda både fram- och bakifrån.

Päls:**Pälsstruktur**

Pälsen skall vara dubbel med tjockt och medellångt täckhår och tjock underull, helst mörkgrå till svart. Kort täckhår är tillåtet förutsatt att underull finns.

Färg

Typiskt trefärgad: Svart grundfärg med varmt roströd tanteckning och vita tecken.

Det roströda skall finnas mellan det svarta och de vita tecknen på kinderna, över ögonen, på öronens insidor, på ömse sidor om bringan, på alla fyra benen och på undersidan av svansen.

Vita tecken skall finnas på huvud (bläs), nos, strupe, bringa (genomgående), tassar och svansspets. Mellan bläsen och de rost-röda tecknen över ögonen skall det finnas kvar en strimma svart. Vit nackfläck eller halsring tolereras.

Storlek/vikt:**Mankhöjd**

Hanhund: 65-72 cm

Tik: 60-68 cm

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- Osäkerhet
- Avsaknad av fler tänder än högst två premolarer (P1 och/eller P2). M3 beaktas inte
- Tångbett
- Ljusa ögon
- Bristfälligt åtliggande ögonkanter
- Pälsfel:
 - Gulbrun eller ljusgrå underull, som lyser igenom
 - Orena färger
 - Teckenfel:
 - Avsaknad av huvudtecken
 - För bred bläs
 - Vita nostecken, som tydligt brer ut sig förbi läppvinklarna
 - Vita strumpor (vitt som når högre än mellanhanden eller mellanfoten)
 - Påfallande osymmetriska tecken.

Diskvalificerande fel:

- Svåra lynnesfel (ängslig eller aggressiv)
- Över-, under- eller korsbett
- Entropion, ektropion
- Blå ögon, ett eller bägge
- Kort päls utan underull
- Lång päls
- Avsaknad av trefärgighet
- Annan grundfärg än svart.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skkl.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skkl.se

E-post Standardkommittén standk@skkl.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION